

کنگره بیژوهنتی سالبانه داننتجویان علوم بیژنتکی کنتور اردهمین

9 ییژم کنگره بین المللی داننتجویان علوم بیژنتکی جمهور اسلامه ایران

مجموعه خلاصه مقالات ارائه نتده

محورهای کنگره:

محورهای ویژه کنگره:

کنترل فنتار خون
کاهتر سوانح و حوادث ترافیکی

علوم بالینه پزشکی
علوم پایه پزشکی
دندانپزشکی
داروسازی
پیراپزشکی
مامایه و پرستاری
فیزیوتراپی و علوم توانبخش
بهداشت و تغذیه
طب سنتی و مکمل
قرآن پژوهی در طب
تحقیقات نظام سلامت
پژوهش درآموزش
فناوری های نوین
اخلاق در تحقیقات پزشکی
تحقیقات بین رشته ای
ابداعات و اختراعات

۶ تا ۱۰ آبان

دانشگاه علوم بیژنتکی مازندران

اثر مصرف خوراکی *Fumaria parviflora* بر سطح سرمی آنزیم های آسپاراتات و آلانین آمینو ترانسفراز در موش های صحرائی دیابتی شده توسط استرپتوزوتوسین

محدثه رضویان (۱)، مقدم قوسیان (۲)، محمد حسن (۲)، روغنی، مهرداد (۳)

۱. کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران.

۲. گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران

۳. مرکز تحقیقات نوروفیزیولوژی دانشگاه شاهد، تهران

سابقه و هدف: افزایش سطح سرمی دو آنزیم آسپاراتات آمینو ترانسفراز و آلانین آمینو ترانسفراز در پی آسیب بافت های نظیر کبد و قلب، یکی از شاخص های معتبر در تشخیص عوارض ناشی از دیابت قندی می باشد. از آن جا که کاهش سطح سرمی ALT می تواند سبب کاهش عوارض ناشی از بیماری دیابت گردد و با توجه به خاصیت هیپرگلیسمیک این گیاه، هدف از بررسی حاضر، اثر مصرف خوراکی گیاه فوراریا پارویفلورا بر سطح سرمی آنزیم های کبدی در موشهای صحرائی دیابتی می باشد.

مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی، ۳۲ موش صحرائی نر بالغ نژاد Wistar با محدوده وزنی ۲۵۰-۲۰۰ گرم به طور تصادفی به ۴ گروه کنترل، کنترل تحت تیمار، دیابتی و دیابتی تحت تیمار تقسیم شدند. گروه های کنترل و دیابتی از غذای معمولی و گروه های کنترل تحت تیمار و دیابتی تحت تیمار از غذای مخلوط با پودر گیاه فوراریا پارویفلورا به نسبت ۶/۲۵٪ استفاده می نمودند. برای دیابتی نمودن موشها از ۶۰ میلی گرم بر کیلوگرم استرپتوزوتوسین به صورت تک دوز و داخل صفاقی استفاده گردید. (معیار دیابتی بودن موش ها گلوکز سرم بیش از ۲۰۰ mg/kg است.) از موش ها دوبار در هفته های اول و ششم خونگیری به حمل آمد و سطح سرمی آسپاراتات و آلانین آمینو ترانسفراز پس از آخرین خونگیری اندازه گیری شد. نتایج به دست آمده بر اساس آنالیز آماری آنوا محاسبه گردید.

یافته ها: در هفته ششم میزان گلوکز سرم در دو گروه دیابتی تحت تیمار با فوراریا پارویفلورا به طور معنا داری ($p < 0.001$) بیشتر از نتایج اولیه بود. در موشهای دیابتی شده، یک افزایش معنادار و بارز در سطح سرمی آلانین آمینو ترانسفراز ($p < 0.005$) و یک افزایش کمتر ولی در حد معنی دار در مورد آسپاراتات آمینو ترانسفراز سرمی ($p < 0.05$) در مقایسه با گروه کنترل مشاهده شد و درمان موش ها با فوراریا پارویفلورا سطح سرمی آنزیم آلانین آمینو ترانسفراز را بطور بارز و معنی دار کاهش داد ($p < 0.005$) و کاهش معنی دار آسپاراتات آمینو ترانسفراز سرمی را بدنبال نداشت. در ضمن در مورد آنزیم آسپاراتات آمینو ترانسفراز، یک افزایش غیر معنی دار در گروه کنترل تحت تیمار در مقایسه با گروه کنترل مشاهده شد.

نتیجه گیری: تجویز خوراکی و دراز مدت گیاه فوراریا پارویفلورا می تواند موجب کاهش مطلوب و بارز میزان سرمی آلانین آمینو ترانسفراز در موش های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین گردد و تاثیر معنی دار بر سطح سرمی آسپاراتات آمینو ترانسفراز ندارد که این نشان دهنده اثر حفاظتی این گیاه بر برخی فعالیت های متابولیکی کبد در حالت دیابت می باشد.

واژه های کلیدی: دیابت قندی، فوراریا پارویفلورا، آمینو ترانسفراز، موش صحرائی